

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสต์แห่งเลาดีเซีย - หมายเลขสิบสาม

Jeff Pippenger

2025-12-18

หมายเลขสิบสาม

ขณะนี้เรากำลังพิจารณาสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของปี 1863 เราได้มุ่งความสนใจไปที่คาเดชในพระคัมภีร์ในฐานะสัญลักษณ์แห่งการกบฏของอิสราเอลโบราณต่อ “การหยุดพัก” ซึ่งนำมาซึ่งความตายของพวกเขาตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งที่มาสิ้นสุดลงที่คาเดช อันเป็นภาพประกอบของการปฏิเสธ “ทางเก่า” ของเยเรมีย์ในปี 1863 เมื่อ “เจ็ดเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก ถูกปฏิเสธ

ในการเสาะหาความสว่างที่สัมพันธ์กับ Kadesh และปี 1863 เราได้กำลังระบุการทดลองสิบประการที่ดำเนินไปจนถึง Kadesh เราได้ระบุการทดลองสามประการแรกว่าเป็นการทดลองเรื่องมานา ขั้นตอนทั้งสามนั้นอาจแทนได้ว่าเป็นการอัศจรรย์หรือการทดลอง และการพักสงบในวันสะบาโตซึ่งเป็นการแรกในบรรดาการทดลองสิบประการนั้น สอดคล้องกับการทดลองประการที่สิบ ซึ่งเปาโลได้ระบุไว้อย่างชัดเจนยิ่งในพระธรรม Hebrews ว่าเป็น “การพักสงบ” การทดลองสิบประการนั้นมีการพักสงบแบบอัลฟาและการพักสงบแบบโอเมกา

ไม่สำคัญเลยว่านักศึกษาคำพยากรณ์จะประสงค์นิยาม “การพักสงบ” ที่พวกเขารู้อยู่แล้ว—เพราะในเชิงคำพยากรณ์ “การพักสงบ” ทุกประการ (“บรรทัดบนบรรทัด”) ล้วนชี้ถึง “การพักสงบและความสดชื่น” ซึ่งคือฝนชุกปลายฤดู

คาเดชเป็นสัญลักษณ์สำคัญยิ่งของการปฏิเสธข่าวสารเรื่องฝนชุกปลายฤดู อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธประสบการณ์แห่งฝนชุกปลายฤดูด้วย เพราะการประทับตราซึ่งสำเร็จแก่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ณ คาเดช คือการหยั่งรากมั่นคงในความจริงทั้ง “ทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ”

“ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราไว้ที่หน้าผากของตน—มิใช่ตราหรือเครื่องหมายใด ๆ ที่สามารถมองเห็นได้ หากแต่เป็นการตั้งมั่นอยู่ในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ จนไม่อาจถูกโยกคลอนได้—ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราและเตรียมพร้อมสำหรับการสิ้นคลอน เหตุการณ์นั้นก็จะมาถึง แท้จริงแล้ว มันได้เริ่มขึ้นแล้ว; การพิพากษาทั้งหลายของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือแผ่นดินในเวลานี้ เพื่อให้คำเตือนแก่เรา เพื่อเราจะได้ว่าสิ่งใดกำลังจะมาถึง” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.*

การลงหลักปักฐาน “ในความจริง” “ทางสติปัญญา” เป็นตัวแทนของการยอมรับระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัดว่าเป็นแนวทางอันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพียงหนึ่งเดียวในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า แนวทางอันจำกัดนี้ได้รับการยืนยันว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้องในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่อ “คนเป็นอันมากได้เชื่อมั่นถึงความถูกต้องของหลักการแห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งมีลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้ยึดถือไว้ และมีแรงผลักดันอันน่าอัศจรรย์ประทานแก่ขบวนการการเสด็จมา” “แรงผลักดันอันน่าอัศจรรย์” นี้เป็นตัวแทนของการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ซึ่งได้ส่งข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งไปทั่วโลกในปี ค.ศ. 1840.

บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในงานซึ่งเป็นตัวแทนของ “แรงผลักดันอันอัศจรรย์”

ได้รับการเสริมกำลังให้กระทำงานนั้นเองโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์ท่ามกลางบรรดาผู้ที่ยอมรับระเบียบวิธีอันศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์ภายในบรรดาผู้ที่ยอมรับระเบียบวิธีอันศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น

การหยั่งรากลงในความจริงทางด้านสติปัญญา คือการยอมรับระเบียบวิธีแบบ “บรรทัดต่อบรรทัด” และ “การยอมรับ” ระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัดนั้น สำหรับชาวเลาดีเซียแล้ว ถูกสำแดงเป็นการเปิดประตูแห่งจิตใจเพื่อต้อนรับการเสด็จเข้ามาของผู้สื่อสารถึงเลาดีเซีย ในพระบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การยอมรับระเบียบวิธีอันศักดิ์สิทธิ์นั้นนำฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่จิตใจของบรรดาผู้ที่กำลังหยั่งรากลงในความจริงทางด้านสติปัญญา การยอมรับระเบียบวิธีนั้นก่อให้เกิดสภาพฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งถูกสำแดงเป็นการผสมผสานกันของพระลักษณะพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ การประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์แบบบรรทัดต่อบรรทัด เมื่อผสมด้วยความเชื่อแล้ว ถูกสำแดงว่าเป็นการหยั่งรากลงในความจริงทางด้านสติปัญญา และความจริง (ข่าวสาร) ซึ่งเกิดขึ้นจากระเบียบวิธีนั้น ไม่อาจแยกออกจากพระเยซู ผู้ทรงเป็นพระวจนะได้ การยอมรับข่าวสารแห่งพระวจนะของพระองค์ คือการยอมรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่จิตใจของท่าน ดังนั้น การหยั่งรากลงในความจริงทางด้านสติปัญญาจึงก่อให้เกิดประสบการณ์ฝ่ายจิตวิญญาณที่ได้รับตราแห่งการทรงรับรองจากพระเจ้า

คาเดชเป็นการทดสอบครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณ คนตีมหัศจรรย์จำพวกในพระธรรมโยเอลถูกแยกแยะและจำแนกออกจากกันโดยตั้งอยู่บนการปฏิเสธหรือการยอมรับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งโยเอลระบุว่า “น้ำอุ่นใหม่” ตรงกันข้ามกับเหล่าอุ่นหมักที่คนอื่นจำพวกหนึ่งกำลังดื่มอยู่ “น้ำอุ่นใหม่” ของโยเอลก็คือ “การหยุดพัก” ของเปาโลในฮีบรูบทที่สามและสี่ อีกทั้งยังเป็นสิ่งซึ่ง “คนซีมาแห่งเอฟราอิม” ของอิสยาห์ปฏิเสธที่จะ “ฟัง” —ซึ่ง “พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า ‘นี่คือการหยุดพัก ซึ่งด้วยการนี้ท่านทั้งหลายจะให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พักผ่อน และนี่คือความสดชื่น’ แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง แต่พระวจนะของพระยาห์เวห์เป็นแก่เขาทั้งหลายว่า บัญญัติซ้อนบัญญัติ บัญญัติซ้อนบัญญัติ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้เน็ด ที่นี้หนอย เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ไป และภายหลังล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป”

เราได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรนเป็นตัวแทนของการทดลอง “สอง”

ครั้งในบรรดาการทดลองสิบครั้งซึ่งสิ้นสุดลงที่คาเดช

การแบ่งการทดลองนั้นออกเป็นสองการทดลองสอดคล้องกับช่วงเวลาแห่งการทดสอบของฝนชุกปลายฤดู

ซึ่งเป็นภาพแทนโดย “การทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้าย”

อันเป็นการทดสอบที่กำหนดชะตากรรมของประชากรของพระเจ้า วิวรรณบทที่สิบสามชี้ให้เห็นถึง “การกบฏ”

เพราะเลข “สิบสาม” เป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ

บทนี้เริ่มต้นด้วยสัตว์ร้ายจากทะเลของสันตะปาปา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สำคัญสูงสุดแห่งการกบฏบนแผ่นดินโลก ดังที่ดาเนียลระบุว่า “เป็นอำนาจที่กล่าวถ้อยคำโอหังใหญ่โตต่อองค์ผู้สูงสุด

การกบฏนั้นเนื่องด้วยการกบฏของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน คือสหรัฐอเมริกา

ซึ่งต่อมาบังคับให้คนทั้งโลกดำเนินตามแบบอย่างแห่งการกบฏของตน

แบบแผนสำหรับการกบฏครั้งที่สามในบทนี้พบได้ในการกบฏครั้งแรกในบรรดาการกบฏทั้งสาม

ซึ่งถูกแทนไว้ด้วยสัตว์ร้ายจากทะเล อันเป็นสัญลักษณ์ของวาติกัน ในข้อสิบเอ็ด สหรัฐอเมริกาพูดอย่างมั่งกร

และด้วยเหตุนี้จึงสร้างรูปเคารพแก่สัตว์ร้าย—คือรูปลักษณ์ของวาติกัน ตั้งแต่ข้อสิบสองเป็นต้นไป

สหรัฐอเมริกาบังคับให้โลกกระทำเช่นเดียวกัน การกบฏของอาโรนมีอยู่สองชั้น

โดยเป็นตัวแทนของการกบฏของสหรัฐอเมริกา และต่อจากนั้นเป็นการกบฏของคนทั้งโลก เมื่อมีการบังคับใช้รูปลักษณ์แห่งชาติกันไปทั่วโลก

การกบฏของอาโรนซีให้เห็นทั้งสองช่วงเวลา ซึ่งถูกแสดงเป็นการบุชารูปเคารพเมื่อโมเสสไม่อยู่ แล้วตามมาด้วยการบุชารูปเคารพเมื่อโมเสสอยู่ โมเสสกำลังได้รับพระราชบัญญัติอยู่ และดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของพระราชบัญญัติของพระเจ้าในฐานะจุดแบ่งแยกในการกบฏนั้น บททดสอบซึ่งแสดงโดยรูปทองคำของอาโรน คือรูปลูกวัว-สัตว์ร้ายนั้น เป็นบททดสอบแห่งปี 1863.

นี่คือการทดสอบแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ อันเป็นเส้นแบ่งระหว่างชีวิตกับความตาย เป็นเส้นแบ่งระหว่างแผ่นดินแห่งพระสัญญากับความตายในถิ่นทุรกันดาร เป็นเส้นแบ่งระหว่างเครื่องหมายของสัตว์ร้ายกับตราประทับของพระเจ้า เป็นเส้นแบ่งระหว่างชะตากรรมของเซบนา ชาวเลาติเซีย กับเอเลียคิม ชาวฟีลาเดลเฟีย การทดสอบสามประการแรก ซึ่งมานาเป็นภาพแทน สื่อถึงข้อพิพาทเรื่องวันสะบาโตหรือวันอาทิตย์ เช่นเดียวกับการทดสอบประการที่สิบ เส้นแบ่งในการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน ซึ่งเป็นภาพแทนทั้งการทดสอบประการที่ห้าและที่หกนั้น ก็คือกฎหมายวันอาทิตย์.

การทดสอบประการที่สี่คือน้ำที่มีรสสาห์ ซึ่งหมายถึง "การทดลอง" และเมรีบาห์ ซึ่งหมายถึง "ธงหมายของพระยาห์เวห์" และปรากฏอยู่ใน อพยพ 17:1-7 ซึ่งที่นั่นได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็น "การทดลองพระยาห์เวห์"

และชุมนุมชนบุตรทั้งสิ้นของอิสราเอลได้ออกเดินทางจากถิ่นทุรกันดารสิน ตามระยะการเดินทางของตน ตามพระบัญชาของพระยาห์เวห์ และได้ตั้งค่ายอยู่ที่เรฟีดิม แต่ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชนดื่ม เหตุฉะนั้นประชาชนจึงวิวาทกับโมเสส และกล่าวว่า "จงให้น้ำแก่เราเพื่อเราจะได้อดื่ม" โมเสสจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เหตุใดท่านทั้งหลายจึงวิวาทกับข้าพเจ้า เหตุใดท่านทั้งหลายจึงทดลองพระยาห์เวห์" และประชาชนกระหายน้ำที่นั่น และประชาชนก็บ่นต่อว่าโมเสส และกล่าวว่า "เหตุใดท่านจึงพาพวกเราออกมาจากอียิปต์ เพื่อจะฆ่าพวกเรา ทั้งลูกหลานของเราและฝูงสัตว์ของเราให้ตายด้วยความกระหาย"

โมเสสร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ว่า "ข้าพระองค์จะอย่างไรกับชนชาตินี้? เขาแทบจะพร้อมอยู่แล้วที่จะเอาหินขว้างข้าพระองค์"

และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสว่า "จงเดินนำหน้าประชาชนไป และพาบรรดาผู้ใหญ่ของอิสราเอลบางคนไปกับเจ้า และจงถือไม้เท้าของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ใช้ตีแม่น้ำนั้นไว้ในมือ แล้วไปเถิด ดูเถิด เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่น บนศิลาในโฮเรบ และเจ้าจงตีศิลานั้น แล้วน้ำจะไหลออกมาจากศิลานั้น เพื่อประชาชนจะได้ดื่ม" และโมเสสก็กระทำดังนั้นต่อหน้าบรรดาผู้ใหญ่ของอิสราเอล

และเขาได้เรียกชื่อตำบลนั้นว่า มัสสาห์ และเมรีบาห์ เพราะการโต้เถียงของชนชาติอิสราเอล และเพราะเขาทั้งหลายได้ทดลองพระยาห์เวห์ โดยกล่าวว่า "พระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเราหรือไม่?" อพยพ 17:1-7

การทดสอบซึ่ง "มัสสาห์" เป็นภาพแทน และธงสัญญาณซึ่ง "เมรีบาห์" เป็นภาพแทน นั้น เป็นอัลฟาเชิงพยากรณ์ที่มาบรรจบกับโอเมกาเชิงพยากรณ์ของมัน เมื่อโมเสสตีศิลาก่อนเดียวกันนั้นเป็นครั้งที่สอง ทั้งนี้หมายความว่า การย้วยครั้งที่สี่ในบรรดาการย้วยทั้งสิบ ถูกเป็นภาพแทนไว้ที่คาเดช เพราะคาเดชครั้งที่สองคือสถานที่ซึ่งโมเสสตีศิลาในการกบฏ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า คาเดชนั้น ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ ครอบคลุมการทดสอบเรื่องน้ำซึ่งก่อให้เกิดธงสัญญาณ.

การทดสอบด้วยน้ำซึ่งก่อให้เกิดธงสัญลักษณ์นั้น คือการทดสอบแห่งข่าวสารฝนปลายฤดู ปี 1863 คือจุดซึ่งธงสัญลักษณ์ควรจะได้อยู่ขึ้น แต่เนื่องจาก; ปี 1863 เป็นเพียงคาเดซครั้งแรกเท่านั้น และคาเดซครั้งที่สองอยู่ที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

มัสส่าห์และเมรีบาห์เป็นภาพแทนการทดสอบครั้งสุดท้ายสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ก่อนที่พวกเขาจะถูกขูดขึ้นเป็นธงสัญลักษณ์ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ มิใช่อำนาจของโรม หรืออำนาจของพวกยิว ที่จัดให้มีการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์

อำนาจนั้นได้รับการกำหนดรับรองไว้แล้วในสภาแห่งสวรรค์หลายยุคก่อนกางเขน โมเสสใช้ไม้เท้าของตน ไม้เท้าที่ได้รับการเจิมโดยพระเจ้าเอง เพื่อตีศิลา—แต่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ศิลา นั้น ตามคำพยานแห่งการดลใจ ถูกแทนด้วยข่าวสารตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844

ซึ่งเป็นความจริงรากฐานดั้งเดิมที่เป็นภาพแทนหนทางของคนชอบธรรม

ในการทดสอบที่มัสส่าห์เป็นภาพแทนนั้น น้ำที่ช่วยให้รอดคือน้ำซึ่งไหลออกมาจากศิลาแห่งทางเก่า น้ำนี้ทดสอบและก่อให้เกิดคนสองจำพวก; จำพวกหนึ่งสำหรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และอีกจำพวกหนึ่งสำหรับตราประทับของพระเจ้า

ดังที่มีภาพแทนไว้โดยตราประทับของเจ้าบนผู้ที่ถูกขูดขึ้นเป็นธงสัญลักษณ์ ดังที่เมรีบาห์เป็นภาพแทนไว้.

พระวิหารนั้นแล้วเสร็จก่อนพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามของอารทาเซอร์ซีส

อันเป็นการยืนยันว่าพระวิหารแห่งมิลเลอไรต์ซึ่งพระคริสต์ทรงก่อสร้างขึ้นตลอด 46 ปี นับตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 นั้น ได้แล้วเสร็จก่อนทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ผู้ซึ่งเป็นภาพแทนโดยการมาถึงของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สาม

ชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้รับการประทับตราก่อนกฎหมายวันอาทิตย์เพียงเล็กน้อย

แล้วจากนั้นพวกเขาก็ถูกยกขึ้นเป็นธงสัญลักษณ์ เป็นเครื่องหมายแห่งผลแรกของเทศกาลฟื้นเทออสต์

ดังเช่นในกาลสมัยก่อน มัสส่าห์และเมรีบาห์ชี้ให้เห็นการทดสอบเรื่องน้ำซึ่งเป็นภาพแทนโดยข่าวสารแห่งเสียงร่ำองยามเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม

พระราชกฤษฎีกาแห่งการผสานสภาวะพระเจ้าเข้ากับสภาวะมนุษย์นั้น

ยังทรงสำแดงไว้ในฐานะการรวมพระวิหารสองแห่งเข้าด้วยกันด้วย อีกทั้งยังทรงสำแดงไว้ในฐานะการสมรส

ซึ่งชายและหญิง หรือพระวิหารฝ่ายหญิงและพระวิหารฝ่ายชาย ถูกเชื่อมรวมกันและกลายเป็นเนื้อเดียวกัน

พระคริสต์ทรงสถาปนาพระวิหารมิลเลอไรต์ขึ้นเพื่อทรงนำพวกเขาเข้าไปสู่พระวิหารสวรรค์ของพระองค์

ที่ซึ่งพวกเขาจะได้พบกับ “การหยุดพัก” ซึ่งในประวัติศาสตร์ปี 1844

ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยวันสะบาโตวันที่เจ็ด

เมื่อความเข้าใจนี้เกี่ยวกับมัสส่าห์และเมรีบาห์ในฐานะการทดสอบที่สี่

ถูกนำไปประยุกต์ใช้ระหว่างการทดสอบเปิดฉากซึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบสามประการด้วย

และซึ่งต่อมาคือกฎหมายวันอาทิตย์ของการทดสอบที่ห้าและหกตามมา—ท่านก็จะสามารถมองเห็นได้

แต่จะเห็นได้ก็ต่อเมื่อท่านเต็มใจที่จะเห็น ว่าการทดสอบเรื่องมานาสามชั้นนั้นเป็นการทดสอบแรก

ตามด้วยการทดสอบหนึ่งซึ่งมาก่อนการทดสอบที่สามอันมีลักษณะสองชั้น คือเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน

มัสส่าห์และเมรีบาห์ถูกนำเสนอร่วมกัน เพราะมีเพียงในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองเท่านั้นที่ปรากฏ

“การทริซ่า” ในเชิงพยากรณ์ การทดสอบสามประการแรกของมานาคือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

การทดสอบของมัสส่าห์และเมรีบาห์คือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

และการกบฏของอาโรนคือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

การทดสอบประการที่ห้าคือการทดสอบเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน

ซึ่งเริ่มต้นด้วยการสำแดงของการบูชารูปเคารพ

เมื่อพวกเขากบฏคิดว่าการกบฏอย่างเปลือยเปล่าของตนถูกปกปิดไว้จากพระเจ้า

ครั้นเมื่อประชาชนเห็นว่าโมเสสชักช้าที่จะลงมาจากภูเขา ประชาชนก็พร้อมใจกันมาหาอาโรน และกล่าวแก่ท่านว่า ลูกขึ้นเถิด จงทำพระให้แก่พวกเรา ซึ่งจะนำหน้าเรา เพราะส่วนโมเสสคนนี้ ผู้ซึ่งพาเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์นั้น พวกเราไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่เขา แล้วอาโรนจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปลดต่างหูทองคำซึ่งอยู่ที่หูของภรรยาของท่าน ทั้งของบุตรชายและบุตรหญิงของท่าน แล้วนำมาให้เรา ประชาชนทั้งปวงจึงปลดต่างหูทองคำซึ่งอยู่ที่หูของตน และนำมาให้อาโรน ท่านจึงรับสิ่งเหล่านั้นจากมือของพวกเขา แล้วใช้เครื่องสลักตกแต่งให้เป็นรูป หลังจากหล่อเป็นลูกวัวตัวหนึ่งด้วยโลหะหลอม และพวกเขาบอกว่า โอ อิสราเอลเอ๋ย นี่แหละคือพระของท่าน ซึ่งพาท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ เมื่ออาโรนเห็นดังนั้น ท่านจึงสร้างแท่นบูชาขึ้นตรงหน้ารูปนั้น แล้วอาโรนก็ประกาศว่า วันพรุ่งนี้จะเป็นวันเทศกาลแด่พระยาห์เวห์ และในวันรุ่งขึ้นพวกเขาก็ลุกขึ้นแต่เช้า และถวายเครื่องเผาบูชา และนำเครื่องสันติบูชามาถวาย; แล้วประชาชนก็นั่งลงกินและดื่ม และลุกขึ้นเล่นสนุก อพยพ 32:1-6

การทดสอบประการที่หกคือภาคที่สองของการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำ เมื่อโมเสสกลับมาจากการรับพระบัญญัติสิบประการ โมเสสถามว่า “ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์?” คนส่วนใหญ่ยังคงนิ่งเฉยหรือเข้าข้างบรรดาผู้นับถือรูปเคารพ สำแดงการกบฏอย่างเดียวกันนั้นอย่างเปิดเผยต่อหน้าผู้กลางนั่นเอง

การทดสอบประการที่ห้าและหกเป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ บัญชาการเมล เอลียาห์ได้ตั้งคำถามที่คล้ายคลึงกับที่โมเสสได้ตั้งไว้ จงเลือกในวันนี้ว่าท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติผู้ใด ซึ่งชี้ไปยังการทดสอบแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ สัญลักษณ์ของการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายนั้นชี้ไปยังกฎหมายวันอาทิตย์ การแบ่งแยกพวกเลวีในเรื่องราวของอาโรน และการแบ่งแยกชนสิบสองเผ่าในเรื่องราวลูกวัวทองคำสองตัวของเยโรโบอัม ระบุถึงการแบ่งแยกระหว่างคนมีปัญญากับคนโง่เขลาที่กฎหมายวันอาทิตย์ ชาวเลาดีเซียคือหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา ดังที่ซิสเตอร์ไวท์ได้เป็นพยานไว้ และจะเน้นการแบ่งแยกของหญิงพรหมจารีที่กฎหมายวันอาทิตย์ก็คือการแบ่งแยกระหว่างชาวเลาดีเซียกับชาวฟีลาเดลเฟีย การทดสอบประการที่ห้าและหก ซึ่งเป็นการทดสอบเดียวที่มีสองด้าน สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งหมายความว่า การทดสอบนั้นสอดคล้องกับปี 1863 และคาเดซ

บทที่สามสิบสองและสามสิบสามแห่งพระธรรมอพยพสำเร็จครบถ้วนในวันเดียวกันนั่นเอง ห่างกันเพียงไม่กี่ชั่วโมง และวันนั้นเป็นแบบอย่างของปี 1863 และคาเดซ ในบทที่สามสิบสาม โมเสสทูลขอที่จะเห็นพระสิริของพระเจ้า ฉะนั้น เราจึงเห็นโมเสสในการย้ายครั้งที่ห้าและครั้งที่หกกำลังถูกแปรสภาพเป็นชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น โมเสสคนเดียวเท่านั้นยังอยู่ที่คาเดซด้วย กำลังตีพระศิลาเป็นครั้งที่สอง จึงเป็นตัวแทนของชนชั้นหนึ่งซึ่งถูกพระศิลานั้นนับดขยี้ เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะล้มลงบนพระศิลานั้น พระศิลานั้นคือข่าวสารหนึ่ง และเพราะฉะนั้น ที่คาเดซจึงมีสัญลักษณ์ของโมเสสอยู่สองประการ ประการหนึ่งสำแดงพระสิริของพระเจ้า และอีกประการหนึ่งปฏิเสธพระศิลา

“ขอให้บรรดาผู้ที่ยืนหยัดเป็นยามเฝ้าระวังของพระเจ้าบนกำแพงศิโยน เป็นคนที่สามารถมองเห็นอันตรายก่อนที่มันจะมาถึงประชาชน—เป็นคนที่สามารถแยกแยะระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ความชอบธรรมกับความอธรรมได้”

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้กำลังก่อสร้างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าได้อยู่ในข่าวสารนี้และนับแต่นั้นมาข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก โดยข้อสัตย์ต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่เรา เรามิได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากแท่นซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้

ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง เพื่อแสวงหาความสว่าง ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้าได้?

ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดุจศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย

ความสว่างนั้นได้ทรงนำทางข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่เมื่อมันได้ถูกประทานมา” Review and Herald, April 14, 1903.

สัญลักษณ์ประการหนึ่งของ ‘โมเสสที่คาเดช’ คือการตีศิลาด้วยไม้เท้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งสิทธิอำนาจ ครั้งแรกนั้นเป็นสิทธิอำนาจของพระเจ้า และครั้งที่สองเป็นสิทธิอำนาจของมนุษย์ คนชั้นที่มีโมเสสเป็นตัวแทน ณ คาเดชครั้งที่สองนั้น ถูกพรรณนาว่าเป็นพวกซีมาแห่งเอฟราอิม ผู้ซึ่งใช้สิทธิอำนาจทางเทววิทยาของตน (ไม้เท้า) เพื่อโจมตีข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งวิถีโบราณของปี 1840 ถึง 1844.

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ประทานตั้งแตปี 1840–1844 จะต้องถูกประกาศด้วยฤทธิ์เดชในบัดนี้ เพราะมีคนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไป ข่าวสารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรทั้งปวง”

“พระคริสต์ตรัสว่า ‘นัยน์ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะเห็น; และหูของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่นั้น แต่ก็ไม่ได้เห็น; และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินอยู่นั้น แต่ก็ไม่ได้ยิน’ [Matthew 13:16, 17]

นัยน์ตาที่ได้เห็นสิ่งทั้งหลายซึ่งได้ปรากฏในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข”

“ข่าวสารถูกประทานแล้ว และไม่ควรมีการชักช้าในการกล่าวข่าวสารนั้น เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จครบถ้วน; งานเปิดฉากจะต้องกระทำให้เสร็จ จะมีงานอันยิ่งใหญ่สำเร็จลงในเวลาอันสั้น

อีกไม่นานจะมีข่าวสารหนึ่งถูกประกาศตามการทรงกำหนดของพระเจ้า ซึ่งจะขยายขึ้นเป็นเสียงร้องอันดังยิ่ง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในสวนของตน เพื่อให้คำพยากรณ์ของตน” Manuscript Releases, เล่ม 21, 437.

การทดสอบเรื่องมาคราวแรกคือการทดสอบสามประการ การทดสอบสุดท้ายในบรรดาการทดสอบสิบประการคือการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทั้งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายต่างเป็นตัวแทนของ “การหยุดพัก” ในฐานะสัญลักษณ์ของการทดสอบ การทดสอบครั้งแรกคือการทดสอบสามประการ อันเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งซึ่งตามมาด้วยทูตสวรรค์องค์ที่สอง แต่การทดสอบครั้งที่สี่ ซึ่งการประทับตราและการชูขึ้นเป็นธงสำคัญนั้น ถูกแทนด้วยมัสสาห์และเมรีบาห์ ทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งแทนด้วยการทดสอบครั้งที่ห้าและหก คือการทดสอบครั้งที่สาม ซึ่งตามหลังการทดสอบครั้งที่สองของมัสสาห์และเมรีบาห์ และการทดสอบเรื่องมาคราวแรก

การย้ายพระพิโรธที่ทาเบรธาตั้งที่กล่าวไว้ใน กันดารวิถี 11:1–3 เป็นการทดลองครั้งที่เจ็ด ข้อพระคัมภีร์ที่นำเข้าสู่บททดสอบแห่งความเชื่ออันเร้าร้อนซึ่งแทนด้วย “ทาเบรธา” อันมีความหมายว่า ‘สถานที่แห่งการเผาไหม้’ นั้น

มีข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้าที่จะบ่งถึงการเคลื่อนไหวของชนชาติของพระเจ้าผ่านถิ่นทุรกันดาร ความอดทนที่ขาดไปซึ่งปรากฏในบทที่สิบ

ถูกนำไปเปรียบเทียบกับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ติดตามพระเมษโปดกไม่ว่าพระองค์เสด็จไปที่ใด

คนเหล่านี้คือผู้ที่มีความอดทนของบรรดาธรรมิกชน

แต่อิสราเอลในสมัยโบราณกำลังสาแดงความอดทนที่ขาดไปในบทที่สิบ

อันนำไปสู่การทดลองอันเร่าร้อนของพวกเขาในบทที่สิบเอ็ด

และพวกเขาได้ออกเดินทางจากภูเขาแห่งพระยาห์เวห์เป็นระยะทางสามวัน

และหีบพันธสัญญาแห่งพระยาห์เวห์ได้นำหน้าพวกเขาไปตลอดการเดินทางสามวันนั้น

เพื่อเสาะหาที่พักให้แก่พวกเขา และเมฆแห่งพระยาห์เวห์อยู่เหนือพวกเขาในเวลากลางวัน

เมื่อพวกเขาออกจากค่าย และต่อมาเมื่อหีบถูกยกออกเดินทาง โมเสสกล่าวว่า "ขอพระองค์ทรงลุกขึ้นเกิด
ข้าแต่พระยาห์เวห์ และขอให้ศัตรูของพระองค์กระจัดกระจายไป

และขอให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์หลบหนีไปต่อพระพักตร์พระองค์" และเมื่อหีบหยุดพัก เขากล่าวว่า

"ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอพระองค์เสด็จกลับมายังอิสราเอลผู้เป็นหลายพันหมื่น" กัณดารวิถี 10:33-36

ข้อพระคัมภีร์ถัดไปกล่าวถึงการกบฏที่ทาเบร่าห์

และเมื่อประชาชนบนพีมฟ้า ก็เป็นที่ไม่พอพระทัยพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ทรงได้ยิน

และพระพิโรธของพระองค์ก็ลุกขึ้น และไฟของพระยาห์เวห์ได้ลุกไหม้อยู่ท่ามกลางพวกเขา

และเผาผลาญคนที่อยู่บริเวณสุดเขตค่ายเสีย และประชาชนได้ร้องทูลต่อโมเสส

และเมื่อโมเสสอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ ไฟนั้นก็ดับลง และท่านจึงเรียกชื่อนั้นว่า ทาเบ-ร่าห์

เพราะไฟของพระยาห์เวห์ได้ลุกไหม้อยู่ท่ามกลางพวกเขา กัณดารวิถี 11:1-3

การย้ายซึ่งติดตามมาภายหลังการสาแดงแห่งไฟนั้น คือความกระหายหาอาหารจำพวกเนื้อ

และนี่คือการทดลองครั้งที่แปด เหตุการณ์นี้ปรากฏอยู่ในกัณดารวิถี 11:4-34

การบ่นที่ทาเบร่าห์เป็นภาพแทนของธรรมชาติชั้นสูงที่เสื่อมทราม การขาดความอดทน

และการกบฏแห่งต้นหาที่โหยหาหม้อเนื้อของอียิปต์นั้นเป็นภาพแทนของธรรมชาติชั้นต่ำ

ส่วนไฟนั้นเป็นภาพแทนของการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยไฟโดยทูตแห่งพันธสัญญาในมาลาคีย์บทที่สาม

เพราะในเชิงพยากรณ์ ทาเบร่าห์หมายถึงสถานที่เผาไหม้

และสถานที่เผาไหม้ในพระวามจะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้านั้นอยู่ในมาลาคีย์บทที่สาม

ซึ่งที่นั่นไฟก่อให้เกิดชนจำพวกที่ขาดความอดทน อันถูกกำหนดไว้เพื่อจะถูกกำจัดมลทิน

และชนจำพวกที่อดทนซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ให้เป็นเครื่องบูชาที่ถูกต้องขึ้นถวาย

ผู้ที่โมเสสเป็นตัวแทนของเขาในการทดสอบสองประการแห่งลักษณะเบื้องสูงและเบื้องต่ำของทาเบร่าห์

คือชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่งได้ตั้งมั่นอยู่ในความจริงทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ

สติปัญญานั้นระบุลักษณะเบื้องสูง

และในทางจิตวิญญาณเป็นตัวแทนของการประสานรวมกันระหว่างพระลักษณะของพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์

พระลักษณะของพระเจ้าจะประสานรวมกับความเป็นมนุษย์ได้ก็ต่อเมื่อลักษณะเบื้องต่ำถูกตรึงกางเขนและตายแล้ว

การตั้งมั่นอยู่ในความจริงทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณเป็นภาพแทนของประสบการณ์แห่งการได้รับ

บการประทับตรา ไฟแห่งทาเบร่าห์เป็นภาพแทนของการแยกข้าวสาลีกับข้าวละมานออกจากกันเป็นครั้งสุดท้าย

ในพระราชกิจของพระคริสต์ในการยกพระวิหารของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันขึ้นมา

การทดสอบครั้งที่เก้าคือการกบฏของมีเรียมและอาโรนซึ่งพบใน กัณดารวิถี 12

การย้ายนั้นมิได้แตกต่างไปจากการย้ายของโคราห์ ดาธาน และอาบิริม หรือที่มินนีแอโพลิส ในปี 1888

ประเด็นมิใช่เพียงการปฏิเสธข่าวสารของพระเจ้าเท่านั้น

หากยังเป็นการปฏิเสธการทรงเลือกผู้นำของพระเจ้าด้วย

การกล่าวโทษผู้นำทั้งหลายที่ปฏิเสธไม่เพียงแต่สารแห่งข่าวสารเท่านั้น หากยังปฏิเสธผู้ส่งสารด้วยนั้น

เกิดขึ้นก่อนการทดสอบครั้งที่สิบ ผู้นำสาแดงตนเป็นผู้ละทิ้งความเชื่อในช่วงก่อนกฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งเป็นการทดสอบครั้งที่สิบ กฎหมายวันอาทิตย์สอดคล้องกับกางเขน และระหว่างทางไปสู่กางเขน ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์นั้น ผู้นำได้เลือกบารับัส ผู้เป็นพระคริสต์เทียมเท็จ เพราะ "bar" หมายถึง 'บุตรของ' และ "abba" หมายถึง 'บิดา' เมื่อเข้าไปใกล้กางเขน (กฎหมายวันอาทิตย์) หรือคาเดช ผู้นำสำแดงการละทิ้งความเชื่ออย่างเต็มรูปแบบ โดยเลือกพระคริสต์ปลอม และยังคงแสดงออกโดยตรงต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองด้วยว่า พวกเขาไม่มีพระมหากษัตริย์อื่นใดนอกจากซีซาร์

การทดสอบประการที่เจ็ด แปด และแก้ว กำลังชี้ให้เห็นกระบวนการแห่งการประทับตรา แต่ภาพประกอบนั้นคือพวกหญิงพรหมจารีโง่เขลา

การทดสอบประการที่สิบในบรรดาการทดสอบเหล่านั้นคือการกบฏครั้งแรกที่คาเดช ซึ่งเป็นแบบอย่างของปี 1863 ตั้งแต่ปี 1846 ชาวฮีบรูถูกนำมาถึงซินายเพื่อรับพระราชบัญญัติ ศิลาสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการเป็นสัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของพระเจ้ากับอิสราเอล โบราณตามตัวอักษร และแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุกเป็นสัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาของอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณสมัยใหม่ แผ่นจารึกแผ่นที่สองได้ถูกเสนอไว้ในปี 1850

และดังที่อิสราเอลโบราณได้ปฏิญาณว่าจะรักษาพระราชบัญญัติ ภายในปี 1856 ก็มีการนำการทดสอบครั้งสุดท้ายมา ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยพวกสายลับที่เข้าไปเยี่ยมแผ่นดินแห่งพระสัญญา ความเห็นของคนส่วนใหญ่ซึ่งได้ก่อตัวขึ้นตลอดช่วงเจ็ดปีตั้งแต่ปี 1856 จนถึงปี 1863 คือว่า ถิ่นทรกัณดารแห่งเลาดิเซียคือสถานที่ที่พวกเขาปรารถนาจะตายอยู่ที่นั่น

ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 ถูกเป็นแบบอย่างไว้โดยช่วงเวลาเริ่มต้นด้วยบัพติศมาที่ทะเลแดง และสิ้นสุดลงด้วยบัพติศมาอีกครั้งที่แม่น้ำจอร์แดน ณ สถานที่เดียวกันกับที่พระเยซูจะทรงเป็นพระคริสต์ เมื่อภายหลังพระองค์ทรงรับบัพติศมาจากยอห์น

บัพติศมาที่ทะเลแดงได้ระบุถึงความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับอิสราเอลโบราณ ความสัมพันธ์นั้นเริ่มต้นด้วยการสมรสซึ่งในขณะเดียวกันก็ได้ก่อให้เกิดกระบวนการทดสอบสิบขั้นตอน พวกเขาจึงถูกนำมาถึงซินายและได้สัญญาว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ แต่หาได้กระทำไม่ แล้วจึงล้มเหลวในการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายในการกบฏครั้งแรกที่คาเดช หลังจากสี่สิบปี และภายหลังการกบฏครั้งที่สองและใหญ่ยิ่งกว่าที่คาเดช พวกเขา ก็เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาโดยการรับบัพติศมาเข้าไปในแม่น้ำจอร์แดน

หลักหมายทั้งสี่ของบัพติศมาถูกผูกพันไว้ด้วยกันกับพันธสัญญา ประวัติศาสตร์ของ โอมเมกาและคาเดชครั้งที่สอง สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของคาเดชครั้งแรกและอัลฟา การกบฏแบบโอมเมกาของ โมเสสนั้นใหญ่หลวงยิ่งกว่าการกบฏของทั้งชนชาติในการกบฏแบบอัลฟาที่คาเดช โอมเมกาที่ย่อมใหญ่กว่าเสมอ การกบฏทั้งสองครั้งรวมกันเป็นตัวแทนของการกบฏของผู้มีการศึกษาและผู้ไร้การศึกษาในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะเข้าไปสู่การหยุดพักแห่งข่าวสารฝนชุกปลายฤดู

บัพติศมาสามครั้ง (ทะเลแดง แม่น้ำจอร์แดน และแม่น้ำจอร์แดน) ครั้งแรกเป็นของโมเสส และครั้งสุดท้ายเป็นของพระคริสต์ ดังนั้น โมเสสจึงเป็นอัลฟา และพระคริสต์ทรงเป็นโอมเมกา อักษรที่อยู่ระหว่างอักษรตัวแรกกับอักษรตัวที่ยีสิบสองของอักษรฮีบรู คืออักษรตัวที่สิบสาม เมื่อนำไปประกอบและวางต่อจากอักษรตัวแรก

แล้วอักษรนั้นจึงเชื่อมกับอักษรตัวสุดท้ายซึ่งเป็นอักษรตัวที่ยีสิบสอง ก็เกิดเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" บัพติศมาครึ่งกลางคือแม่น้ำจอร์แดนและคาเดช บัพติศมาครึ่งแรกที่ทะเลแดง ตามมาด้วยบัพติศมาที่จอร์แดน แต่บัพติศมาครึ่งแรกที่จอร์แดนนั้นถูกเลื่อนออกไปเป็นเวลาสี่สิบปี จนถึงการมาเยือนคาเดชครั้งที่สองและบัพติศมาที่แท้จริงของแม่น้ำจอร์แดน บัพติศมาครึ่งที่สาม ซึ่งเป็นตัวแทนของเวลาที่ทรงเสด็จมาเยือนพวกยิว ได้มาถึงแล้ว เมื่อพระคริสต์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในการทรงยืนยันพันธสัญญาเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์

เพื่อให้สำเร็จตามดาเนียล บทที่เก้า ข้อที่ยี่สิบเจ็ด และนั่นเป็นโมงแห่งการพิพากษาสำหรับอิสราเอลโบราณ

พิธีบัพติศมาครั้งแรกที่ทะเลแดงคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

และการไปเยือนคาเดชสองครั้งเป็นตัวแทนของ "การทรีซ้ำ"

เพราะในการไปเยือนคาเดชครั้งแรกและแม่น้ำจอร์แดนนั้น

การกบฏของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าได้รับการนำเสนอเป็นภาพแทน และที่คาเดชครั้งที่สอง

การกบฏของผู้นำก็ปรากฏให้เห็น

คาเดชและการไปเยือนทั้งสองครั้งเป็นตัวแทนของการทรีซ้ำของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

ซึ่งมีคนสองจำพวกปรากฏให้เห็น

และคนทั้งสองจำพวกนั้นได้รับการเป็นภาพแทนทั้งในฝ่ายประชาชนและฝ่ายผู้นำ

บัพติศมาของพระคริสต์คือข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สาม เมื่อข่าวสารกับข่าวละมานถูกแยกออกจากกัน ดัง

ที่อิสราเอลโบราณถูกแยกออกจากเจ้าสาวคริสเตียนซึ่งพระคริสต์ทรงอภิเษกสมรสด้วยในโมงยามแห่งการพิพากษาของอิสราเอลโบราณ

ช่วงเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1844 ถึง ค.ศ. 1863 คือช่วงจากทะเลแดงไปจนถึงการกบฏครั้งแรกที่คาเดช ค.ศ. 1844

คือการข้ามทะเลแดง ค.ศ. 1846 คือมานา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งบททดสอบเรื่องวันสะบาโต

ซึ่งครอบครัวยิวที่ได้อพยพในปี ค.ศ. 1846 เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน ในปี ค.ศ. 1849

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยืนยันพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมประชากรของพระองค์

พระองค์ได้ทรงรวบรวมพวกเขาในระหว่างข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

เมื่อโต๊ะแผ่นแรกของฮาบากุกมาถึงในประวัติศาสตร์

และโต๊ะแผ่นที่สองก็ถูกกำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์เดียวกันนั้น

ตารางโอเมกา ค.ศ. 1850 มีไว้เพื่อรวบรวมและทดสอบ เพราะนั่นคือสิ่งที่ตารางอัลฟา ค.ศ. 1843 ได้กระทำ

ทูตสวรรค์องค์แรกมีตาราง และทูตสวรรค์ที่สามก็มีตารางด้วย เพราะองค์แรกคืออัลฟา

และองค์ที่สามคือโอเมกา "ตารางทั้งสอง" เป็นหลักหมายของทูตสวรรค์องค์แรกและองค์ที่สาม—not the

second. ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ของ "ตาราง" เริ่มต้นด้วยตารางที่มีความผิดพลาด

และสิ้นสุดด้วยตารางที่ปราศจากความผิดพลาด

ประวัติศาสตร์ระหว่างตารางทั้งสองนั้นคือประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

ซึ่งในช่วงนั้นแผนภูมิถูกละไว้จนถึง ค.ศ. 1850

หลังจากปี 1843 สิ้นสุดลงในวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 แผนภูมิปี 1843 ก็ถูกวางทิ้งไว้

เพราะในเวลานั้นมันได้พยากรณ์ปี 1843 อย่างผิดพลาด ตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 จนถึงปี 1850

ไม่มีตารางของฮาบากุก ในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ไม่มีแผนภูมิ และ—บาบีลอนล้มลง

อัลฟาเป็นตาราง โอเมกาเป็นตาราง และตรงกลางคือการล้มลงของบาบีลอน;

เป็นสัญลักษณ์ของการกบฏซึ่งสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ไม่มีการวาง

ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ของตารางของฮาบากุกมีลายเซ็นแห่งความจริง

ปี 1850 ได้รับการเป็นแบบสว่างหน้าโดยภูเขาซีนายและการประทานพระบัญญัติ

เหตุการณ์นั้นได้รับการระลึกถึงด้วยวันเพ็นเทคอสต์ เมื่อมีการยกขนมปังสำหรับการโบกถวายสองก้อนขึ้น กระ

บวนการของการยกขนมปังสำหรับการโบกถวายนั้นถูกแสดงโดยการพิมพ์และการเผยแพร่ตารางในเดือนพฤษ

ภาคม ค.ศ. 1842 และประวัติศาสตร์ของปี 1849 เมื่อแผนภูมิฉบับที่สองได้รับการจัดทำขึ้น และปี 1850

เมื่อแผนภูมินั้นพร้อมใช้งาน ช่วงเวลานี้ถูกแสดงไว้ในเส้นของพระคริสต์ว่าเป็นห้าสิบวันนับจากการฟื้นคืนพระชน

ม์ของพระองค์จนถึงวันเพ็นเทคอสต์ เป็นช่วงเวลาที่ยังออกเป็นสี่สิบวัน ตามด้วยสิบวัน

ในปี 1849 พระคริสต์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สอง และในปี 1850
แผ่นจารึกที่สองของฮาบากุกก็พร้อมแล้ว และกระบวนการทดสอบซึ่งนำไปสู่คาเดชก็ได้ดำเนินต่อไป ในปี
1856 การทดสอบประการสุดท้ายในบรรดาการทดสอบสิบประการของอิสราเอลโบราณก็มาถึง เมื่อความสว่าง
ใหม่เกี่ยวกับการเปิดเผยเชิงพยากรณ์อันเป็นรากฐานของมิลเลอร์ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารของขบวนการนั้น
เป็นเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบวันเชิงพยากรณ์ ตั้งแต่ปี 1856 จนถึงปี 1863
พวกเขาได้เข้าไปสอดแนมแผ่นดินนั้น ในปี 1863
พวกเขาได้เลือกผู้นำคนใหม่เพื่อนำพวกเขากลับไปยังอียิปต์

เราจะดำเนินต่อในความจริงเหล่านี้ในบทความถัดไป

“ในการนิมิตซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าที่บอร์โดวิลล์ รัฐเวอร์มอนต์ วันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1871
ข้าพเจ้าได้รับให้เห็นว่า ตำแหน่งหน้าที่ของสามของข้าพเจ้านั้นยากลำบากอย่างยิ่ง
ความกดดันจากความหวังใยและการงานได้ตกอยู่บนเขา
พี่น้องผู้ร่วมพันธกิจของเขามิได้มีภาระเหล่านี้ที่จะต้องแบกรับ
และพวกเขามิได้ตระหนักถึงงานหนักของเขา
ความกดดันอย่างต่อเนื่องที่ตกอยู่บนเขาได้บั่นทอนเขาทั้งทางจิตใจและทางร่างกาย
ข้าพเจ้าได้รับให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของเขาต่อประชากรของพระเจ้านั้น ในบางประการ
คล้ายคลึงกับความสัมพันธ์ของโมเสสต่ออิสราเอล
มีผู้บันทึกว่ากล่าวโทษโมเสสเมื่ออยู่ในสถานการณ์อันไม่พึงประสงค์
และก็มีผู้บันทึกว่ากล่าวโทษเขาเช่นกัน” Testimonies, volume 3, 85.